

Пригоди гномика Чарлі: казка

Богдан Мельничук

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Богдан МЕЛЬНИЧУК

Галина ШУЛИМ

Пригоди гномика Чарлі

Казка

Дипломант конкурсу «Коронація слова»

Чарлі та його друзі

На галявині великого лісу, що його називали чомусь Лісом казкового дива, жив собі маленький гномик Чарлі. У нього було багато друзів. Це і ведмедик Ноа, і білочка Сінді, і зайчик Едді, і їжачок Ріно, і лисичка Елізабет. Усі вони любили Чарлі за доброту, щирість та вміння радіти й дарувати радість іншим. Усім їм гномик допоміг у скрутний для них час. Ведмедику Ноа Чарлі вилікував ушкоджену лапу. Білочці Сінді підсобив донести в дупло горішки та шишечки, зайчика Едді заховав у своєму крихітному будиночку від грози, їжачку Ріно допоміг відбудувати зруйновану нірку, а лисичку Елізабет звільнив із капкана, в який вона потрапила через необережність. Чарлі любив лісових мешканців, а всі вони любили і поважали маленького гномика...

Сьогодні радісний і святковий день у житті Чарлі, особливий день — день його народження.

Заздалегідь готуючись до свята, він із нетерпінням чекав у гості своїх щирих та вірних друзів. Першим до маленької чепурненької хатинки Чарлі прийшов ведмедик Ноа. Побачивши друга у віконце, усміхнений Чарлі вийшов назустріч, кажучи:

— Добридень, великий Ноа. Радий тебе бачити.

— Добрий день, дорогий Чарлі! — відповів ведмедик, подаючи праву лапу, а ліву ховаючи за спиною.

— А що в тебе там? — запитав, сміючись, гномик.

— Щиро вітаю тебе, Чарлі, з твоїм днем народження! — врочисто мовив Ноа і повільно витягнув з-за спини ліву лапу, в якій тримав горщик. — А ось і подарунок. Прийми від мене духмяний

квітковий мед.

— Дякую тобі, Ноа, дуже дякую, — сказав Чарлі, беручи горщик. — Але це такий дорогий дар... Бім-бом, сьогодні я щасливий гном...

— Я радий, Чарлі, що тобі сподобався мій подарунок. Ніколи не забуду, як ти зцілив мою ушкоджену лапу. Вона так боліла... А ти вилікував! — сказав ведмедик Ноа, облизуючи лапу.

За розмовою друзі не помітили, як до них із дерева спустилася білочка Сінді.

— Привіт, великий Ноа... А тебе, милий Чарлі, вітаю з днем народження. Бажаю тобі бути завжди таким добрим, турботливим, співчутливим, яким ти є.

— Стараюсь, — усміхнено сказав іменинник, а білочка Сінді продовжила: — Ось тобі в подарунок кошичок горішків та ягід. Дінь-дзінь! Цмок-цмок, — і вона поцілувала Чарлі.

— Дякую тобі, чарівна Сінді, й тобі, великий Ноа, за ваші вітання й такі чудові подарунки! Бім-бом, я гном Чарлі, дуже задоволений...

Десь недалеко залунала чиясь весела пісенька. Чарлі прислухався:

— Що це? Ніби хтось співає...

— Такий дзвінкий голосочок може бути тільки у нашого зайчика Едді... Дзінь-дзінь, — здогадалася білочка Сінді.

Друзі й справді побачили зайчика Едді, який, стрибаючи їм назустріч, співав свою нову пісеньку:

Кажуть всі, що я тремчу,

Як листок осики.

То неправда — я расту,

Виросту великим.

Буде зайчик, як ведмідь,

А можливо, більший...

Ураз Едді зауважив, що його слухають, і продовжив пісеньку так:

Друзі, ви мені простіть,
Що пишу я вірші.
А сьогодні заспівав,
Бо у лісі свято:
Чарлі наш посеред трав,
І гостей багато!

— Оп-ля! А ось і наш Едді. Привіт, стрибучий друже! — весело сказав ведмедик Ноа.

— Привіт усім! Стриб-стриб, — привітався Едді, й, ставши в урочисту позу, звернувся до Чарлі. — Дорогий Чарлі, вітаю тебе з твоїм святом! Зичу щастя і радості багато. Щоб усі тебе любили та поважали і завжди у всьому тобі допомагали. Хочу тебе ще раз привітати і дуже корисні овочі тобі подарувати. Ось візьми цю капусту та моркву, я сам виростив. Дякую, що врятував мене від страшної грози. Я тоді мало не загинув у воді... Пам'ятаєш?

— Здається, пам'ятаю, а може, й ні. Бім-бом, бім-бом... Ми, добрі гномики, постійно комусь допомагаємо.

— Невже ти забув, Чарлі? — розчаровано протягнув зайчик Едді.

— Ну що ти, Едді., — розсміявся Чарлі. — Звичайно, я не забув... Ми, гноми, справді пам'ятаємо все: і добре, і погане... Дякую тобі, Едді, за хороші слова і такий... вітамінний подарунок.

Усі радісно засміялися. Через мить друзі побачили, як із-за кущів граційно вийшла лисичка Елізабет, кажучи:

— Салют усім! Як приємно бачити вас радісними і щасливими! А найбільше має веселитися Чарлі, бо він сьогодні — іменинник. І ми всі маємо його вітати.

— А ми вже привітали! — відповіли хором лісові звірята.

— Тоді дозвольте і мені, лисичці Елізабет, наймудрішій і найкрасивішій у нашому Лісі казкових див, привітати маленького Чарлі та вручити йому цей красивий букет польових ромашок. А ще — смачненький тортик. Бажаю тобі, наш любий друже, і надалі допомагати лісовим мешканцям, рятувати їх від біди. Я завжди вдячно згадую, як ти визволив мене з мисливського капкана. То було так страшно... Ось послухайте пісеньку про пригоду, що тоді зі мною трапилася:

Темнішої ночі не бачила я,
Все небо закутали хмари.
Здавалося, щезла стежина моя,
Ще добре, що нюх добрий маю.
Ох, страшно як!
Ах, страшно як!
І раптом... Ой, що це? По лапі удар,
Аж скрикнуло серце від болю,
Полилися сльози, як дощ із тих хмар,
Потрапила я у неволю.
Ох, страшно як!
Ах, страшно як!
І, мабуть, загинула б, друзі, тоді,
Зробили б із мене шапчину...
Та ґном не залишив лисичку в біді,
Звільнив і привів у хатину.
Ох, добре як!
Ах, добре як!
Ту рану мою лікував, як умів:
Травичкою, маззю, словами...
І знову ви чуєте, друзі, мій спів,
Радіти я можу із вами.
Ох, добре як!

Ах, добре як!

— Чао, я закінчила співати! Ще раз вітаю тебе, Чарлі, бажаю тобі всього найкращого і дякую за все, — сказала лисичка.

— Я тобі теж дякую, любя Елізабет, — вклонився Чарлі подружці.

— А ось і наш Ріно повзе, мабуть, грибочки для Чарлі несе... — віршовано проголосив зайчик Едді...

• • •

Далі — у повній книжці «Пригоди гномика Чарлі: казка».

nashaknyga.com.ua